

આત્મ સંવત ૮૯ (ચાલુ) વીર સં. ૨૫૧૦
વિક્રમ સંવત ૨૦૪૦ અષાઢ

શ્રી અરનાથ સ્વામીનું સ્તવન

લેખક : ન્યાયવિશારદ ન્યાયાચાર્ય મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી

શ્રી અરજિન ભવજલનો તારે,

મુજ મન લાગે વારે રે. મનમોહન સ્વામી !

ખાંદ્ય ગ્રહી ભવિજનને તારે, આણે શિરપુર આરે રે મન૦ (૧)

તપ જપ મોહ મહા તોફાને, નાવ ન ચાલે માન રે મનમોહન,

પણ નવિ ભય મુજ હાથો હાથે, તારે છે તે સાથે રે મન૦ (૨)

ભક્તને સ્વર્ગ સ્વર્ગથી અધિકું, ક્ષાનીને કૂળ દેઈ રે મનમોહન.

કાયા કષ્ટ વિના કૂળ લહીએ, મનમાં ધ્યાન ધરેઈ રે મન૦ (૩)

જે ઉપાય બહુવિધની રચના, યોગમાયા તે જાણો રે, મનમોહન;

શુદ્ધ દ્રવ્ય-ગુણ પરચાય ધ્યાને, શિવ દીએ પ્રભુ સપરાણો રે (૪)

પ્રભુપથ વળગ્યા તે રહ્યા તાજ, અળગા અંગ ન સામરે, મનમોહન;

વાચક યશ કહે અવર ન ધ્યાઈ, એ પ્રભુના ગુણ ગાઈ રે. (૫)

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

પુસ્તક : ૮૧]

જીલ્લાધ : ૧૯૮૪

[અંક : ૯

અ નુ ક મ શિ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	પ૦પૂ૦ તીર્થંકર ભગવાન સંભવનાથનું સ્તવન	આનંદધનજી મહારાજ સાહેબ	૧૨૬
(૨)	ઉપદેશક બનને કી યોગ્યતા	—	૧૩૧
(૩)	પરમ યોગી ચિદાનંદજી	રાયચંદ મગનલાલ શાહ	૧૩૩
(૪)	જીવનો ભોમિયો કોણ ?	શાસ્ત્રી રમેશ લાલજી ગાલા	૧૩૬
(૫)	આત્મ સાધના	રતિલાલ માણેકચંદ શાહ	૧૩૭
(૬)	સુર સુંદરી	પૂ૦ મુનિરાજશ્રી દાનવિજયજી મ.સા.	૧૪૦
(૭)	આપ જાણો છો	—	૧૪૨
(૮)	પ્રભુ તુજ શાસન અતિ ભલુ	પૂ૦ ગણિવર્યશ્રી દાનવિજયજી મ. સા.	૧૪૩

આ સભાના નવા માનવંતા પેદ્રેન મહારાજો

(૧) શ્રી ખાન્તીલાલ જયંતિલાલ વોરા-મુંબઇ

(૨) શ્રી નવિનચંદ્ર રાયચંદ સંઘવી-મુંબઇ

ભાવનગરને આંગણે

નૂતન જૈન ઉપાશ્રયમાં પૂજ્ય ગણિવર્યશ્રી

દાનવિજયજી મહારાજ સાહેબનું ચાતુર્માસ

પરમ પૂજ્ય ગણિવર્યશ્રી દાનવિજયજી મ. સાહેબ, મુનિશ્રી જિનચંદ્રવિજયજી મ. મુનિશ્રી વિદ્યાધરવિજયજી મ. આદિએ નૂતન ઉપાશ્રયે પરમ પૂજ્ય આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયમેરૂપભસૂરિ-શ્વરજી મ. સાહેબે ફરમાવેલ મુહૂર્ત અનુસાર અત્રે જેઠ વદ ૧૧ના રોજ ચાતુર્માસ પ્રવેશ કરેલ છે. અને ચાતુર્માસ દરમિયાન દરરોજ વ્યાખ્યાનમાં શ્રી અધ્યાત્મ કદપદુમ ગ્રંથ તથા ભાવનાધિકારે શ્રી ધન્યકુમાર ચરિત્રના વાંચનનો પ્રારંભ કર્યો છે. આઘાડ વદ ૨ થી પ્રારંભ થયેલ આ સૂત્ર-ચરિત્રમાં ઔલોકિક ભાવો ભરેલા છે. જે સાંભળનાર શ્રોતાઓને ઘણું ઘણું અવનવું આધ્યાત્મિક ભર્યું વૃતાંત જાણવા મળશે. તેમજ દર રવિવારે પૂજ્ય ગણિવર્યશ્રી દાનવિજયજી મ. સવારે ૬-૩૦ વાગે શ્રી ભક્તામર સ્તોત્ર સાથે સંભળાવે છે. તથા દર રવિવારે બપોરે ૩-૩૦ વાગે વિવિધ વિષયો પર જાહેર પ્રવચનો આપે છે. તે સકળ શ્રીસંઘને લાભ લેવા વિનંતિ છે.

આ સભાના નવા માનવંતા પેટ્રન મહાશય

વોરા ખાંતિલાલ જેન્તીલાલની જીવન ઝરમર

સેવાના અનેક ક્ષેત્રોમાં મુક સેવક તરીકે સેવા કરનાર શ્રી ખાંતિલાલ વોરાનો જન્મ સંવત ૧૯૮૩ના જેઠ વદી ૫ પંચમિના પવિત્ર દિવસે ભાવનગરમાં થયો હતો. ભાવનગરમાં વોરા કુટુંબ ઘણું વિશાળ છે. એવું જ ખાનદાન અને શ્રીસંઘમાં, નાતમાં, સમાજમાં સદાય મોખરાનું સ્થાન ધરાવે છે. આ કુટુંબમાં વોરા અમરચંદ જસરાજ, વોરા પરમાણંદ તારાચંદ, વોરા જીહાભાઈ સાંકળચંદ, વોરા ખાંતિલાલ અમરચંદ જેવા અનેક અગ્રેસર આગેવાનોએ ભાવનગરના સંઘની કીર્તિ જૈન આલમમાં વધારી છે. શાસન સેવા, સાધુ-સાધ્વીની વૈયાવચ્ચ, દેરાસરો, ઉપાશ્રયો, પાઠશાળા વિગેરે અનેક ધાર્મિક સ્થાનોમાં આગળ પડતો ભાગ લીધો છે. વેપારના ક્ષેત્રેપણ તેઓ આગળ રહ્યા છે.

શ્રી જેન્તીલાલ પિતાશ્રી અને માતુશ્રી અ. સૌ. કંચનબેનને ત્યાં શ્રી ખાંતિલાલનો જન્મ થયો હતો. એટલે બાળપણથી જ ખાનદાનીના અને સુસંસ્કારનો વારસો જન્મથી જ મળ્યો હતો, બાલ્યાવસ્થાથી જ અભ્યાસમાં તેજસ્વી વિદ્યાર્થી તરીકે સ્કુલમાં એમનું સ્થાન રહેતું, બાલ મિત્રો સાથેનો એમનો આનંદી અને મિલનસાર સ્વભાવ, ઉદારતાને લીધે મિત્રોનો સારો પ્રેમ સંપાદન કરેલ. એ જમાનામાં વેપારીના દીકરા થોડો અભ્યાસ કરી પોતાની દુકાનમાં બેસી જતા, એમ ખાંતિલાલ પણ મેટ્રીક સુધી અભ્યાસ કરી દુકાનમાં વેપારમાં જોડાઈ ગયા. અને બાપ દાદાના ધંધાને વિકસાવ્યો. અને વધુ વિકાસ અર્થે મુંબઈ આવ્યા. તેઓ ભાવનગરના નામાંકીત વેપારી આગેવાન શ્રી મણીલાલ દુર્લભજીની સુપુત્રી અ. સૌ. બેન ઉષાબેનની સાથે લગ્નગ્રંથીથી જોડાયા છે. ઉષાબેનનું હડાપણ, શાણપણ, અને ગંભીરતા જેવા ગુણો અને તેની સલાહ સૂચના શ્રી શ્રી ખાંતિલાલના જીવનમાં માર્ગદર્શક રહ્યા છે. મુંબઈમાં શ્રી ખાંતિલાલ ઉદ્યોગપતિ બન્યા અને ટુંક સમયમાં જ “વોરા સિલ્ક મીલ્સ”ની સ્થાપના કરી વેપારી આલમમાં સારી નામના મેળવી. એમને બે પુત્રો ભાઈ જયેન્દ્ર તથા જયેશ છે જે અત્યારે મીલનો સઘળો કારભાર ચલાવે છે અને પુત્રીમાં એક પુત્રી છે જેનું નામ પ્રતિભાબેન છે.

શ્રી ખાંતિલાલની બહાર સેવા ઘણી છે તેમ છતાં તેઓ હંમેશા પ્રસિદ્ધિથી દૂર ભાગે છે. શ્રી ઘોઘારી જ્ઞાતિ મુંબઈના માજી મંત્રી, શ્રી ઘોઘારી મિત્ર મંડળના ઉપ-પ્રમુખ, શ્રી ગોડીજી દેરાસર જિજ્ઞોષા સમિતિમાં સભ્ય ઇત્યાદિ અનેક સંસ્થામાં સેવા આપી રહ્યા છે. સામાજિક, શૈક્ષણિક, સાંસ્કૃતિક અને ધાર્મિક પ્રવૃત્તિમાં સારો ભાગ લે છે. પ.પૂ. આ. મહારાજશ્રી મેરૂપ્રભ-સૂરિજીના તેઓ પરમ ભક્ત છે. ધાર્મિક કાર્યોમાં સારો રસ લે છે અને હાલમાં પૂર્વ આચાર્ય ભગવંતની પ્રેરણાથી ભાવનગરમાં વિદ્યાનગર જૈન દેરાસરજીમાં દેવાધિદેવ શ્રી જિનેશ્વર ભગવંત શ્રી ચંદ્રપ્રભસ્વામિની પ્રતિમાજીને ખીરાજમાન કર્યા છે. મુંબઈની ઘોઘારી મિત્ર મંડળના યાત્રા પ્રવાસો વિગેરે કાર્યોમાં સારો રસ ધરાવી તન મન અને ધનથી સેવા આપે છે. આવા એક સન્નજને શ્રી આત્માનંદ સભાનું પેટ્રન પદ સ્વિકારવાથી સભા ગૌરવ અનુભવે છે.

—રાયચંદ મગનલાલ શાહ

તંત્રી : શ્રી પોપટલાલ રવજીભાઈ સલોત

વર્ષ : ૮૧]

વિ. સં. ૨૦૪૦ અષાઢ : જુલાઈ-૧૯૮૪

[અંક : ૯

—પરમ પૂજ્ય તીર્થંકર ભગવાન સંભવનાથનું સ્તવન—

લે. આનંદધનજી મહારાજ સાહેબ

સંભવદેવ તે ધુર સેવો સવેરે લડી પ્રભુ સેવન-ભેદ,
સેવન કારણ પહેલી ભૂમિકારે અભય-અદ્રેષ-અખેદ. (૧)

સેવા કરવા માટે વ્યક્તિએ ગુણાત્મક યોગ્યતા પ્રાપ્ત કરવી જોઈએ. પરમાત્માની સેવા કરનારમાં ત્રણ ગુણ જોઈએ— અભય, અદ્રેષ અને અખેદ. આત્મ વિકાસની આ પ્રથમ ભૂમિકા છે.

ભય ચંચલતા હો જો પરિણામનીરે, દ્રેષ-અરોચક ભાવ,
ખેદ-પ્રવૃત્તિ હો, કરતાં યાકીયરે દોષ-અખોધ લખાવ. (૨)

વિચારોની ચંચલતાને ભય કહે છે. પરિણામ કહો, અધ્યવસાય કહો, મનોભાવ કહો, અથવા વિચાર કહો—એક જ છે. જ્યારે તે ચંચલ બને છે ત્યારે ભયના ભૂત નાચવા લાગે છે. મનમાં શંકા-સંશય પેદા થાય છે. તેથી મન ચંચળ બને છે.

ઇષ્ટને વિયોગના ભય. અનિષ્ટને સંયોગનો ભય આ બે ભયથી મનુષ્યના ભાવ પ્રાણોનો નાશ થાય છે. જ્યાંબુધી આપણે હવદ્રેષ અને જડપ્રેમી બનતા રહેશું ત્યાંબુધી ભયથી મુક્ત નહિ થવાય પ્રભુ-પૂજકને હવદ્રેષ અને જડપ્રેમથી મુક્ત બનવું જોઈએ. ત્યારે જ તે અભય બને.

‘પરમાત્માના ચરણોમાં પહોંચવું હોય તો અભય બનવું પડે. દ્રેષ-એટલે અરૂચિ. મોક્ષ પ્રત્યે અરૂચિ અને જીવો પ્રત્યે અરૂચિ. મોક્ષ પ્રત્યે રૂચિ ન હોય તો ચાલે પણ દ્રેષ તો ન જ જોઈએ, કેમકે જિનની સેવા કરવી છે તો જિનનું જ્યાં સ્થાન છે તેના પ્રત્યે દ્રેષ કેમ ચાલી શકે? પરમાત્માએ જેમના તરફ અનન્ત કરુણા વહાવી છે તે જીવન સુદૃષ્ટ તરફ દ્રેષ હોવો જોઈએ નહિ.

ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ કરતાં કરતાં થાકી જવું, ઉઠી જવું તેને ખેદ કહે છે. પરમાત્મા પ્રત્યે પ્રીતિ થતાં, તેમની સેવા કરવા માટે તત્પર બનવામાં થકાન જોઈએ નહિ. પરમાત્માએ બતાવેલ ધર્મ અનુષ્ઠાન થાક્યા સિવાય કરતા રહેવું જોઈએ.

પરમાત્માની સેવા કરવા માટે અભય, અદ્રેષ, અખેદ આવ્યા બાદ, ‘અબોધ’ નામનો દોષ દૂર થાય છે.

અબોધ-એટલે અજ્ઞાનતા-એટલે મિથ્યાત્વ. મિથ્યાત્વ ભવબીજ છે. અનાદિ સંસાર બ્રમણું મૂળ છે.

આ ‘અબોધતા’ સાચા પરમાત્મ સ્વરૂપનું જ્ઞાન થવા દેતી નથી. સદ્ગુરુની ખીછાણ પણ થવા દે નહિ. સદ્ધર્મ પ્રત્યે શ્રદ્ધાવાન બનવા દેતી નથી.

તે કઈ રીતે દૂર થાય તેની શાસ્ત્રીય પ્રક્રિયા બતાવતાં આનન્દધનજી મ. સા. કહે છે :

ચરમા વર્તે હો ચરમ-કરણ તથારે, ભવપરિણતિ પરિપાક,
દોષ ટલે વલી દૃષ્ટિ ખીલે ભલીરે પ્રાપ્તિ પ્રવચન-વાક. (૩)

‘ચરમાવર્ત’, શબ્દ સમયના વિષયમાં છે. ‘ચરમ-કરણ’ આત્માની આધ્યાત્મિક પ્રાક્યાને સૂચક શબ્દ છે ‘ભવપરિણતિ પરિપાક’ તે આત્માની એક વિશિષ્ટ અવસ્થાનો ઘોતક શબ્દ છે. જીવાત્મા ‘ચરમાવર્ત કાલ’ પ્રવેશ કરે છે ત્યારે તેનામાં ત્રણ ગુણ પ્રકટ થાય છે-દુઃખી જીવો પ્રત્યે અત્યંત દયા, ગુણવાન પુરૂષો પ્રત્યે અદ્રેષ અને ઉચિત કર્તવ્યોનું પાલન. જેમ જેમ આ ગુણો વિકાસ પામે, તેમ તેમ આત્મશક્તિ વિકસે છે.

“યથા પ્રવૃત્તિકરણ, અપૂર્વકરણ અને અનિવૃત્તિકરણ”-થાય છે. આ પ્રક્રિયાથી ચિથ્યાત્વનો નાશ થાય છે.

(ચાલુ)

‘અરિહંત’ના સૌજન્યથી

ઉપદેશક ભગવૈ કી યોગ્યતા

ભગવાન બુદ્ધ પાસે એક શ્રીમંત યુવાને કહ્યું, “ભગવન્ ! મારી ઈચ્છા જગતની સેવા કરવાની છે. આપ કૃપે તે સ્થળે મોકલો. ત્યાં જઈને લોકોને ધર્મનો ઉપદેશ આપીશ.

બુદ્ધ ભગવાન યુવાન અંકમાલને ઓળખતા હતા. તેમણે કહ્યું, “અંકમાલ ! આપતાં પહેલાં આપણી પાસે આપવાનું કંઈક છે કે નહિ-તે જાણવું જોઈએ. પ્રથમ પોતાની યોગ્યતા વધારો. પછી જગતને ઉપદેશ આપવાનો છે.”

અંકમાલે બુદ્ધ ભગવાનને વંદના કરી અને રવાના થયો. તેણે ૧૦ વર્ષ સુધી કઠોર પરિશ્રમ કરી કળાઓ પ્રાપ્ત કરી. સારા ચે મગધમાં કલા વિશારદ તરીકે ખ્યાતિ પામ્યો. તેનું મન માન-સન્માન અને અભિમાનથી ભરાઈ ગયું. માન-સન્માન મળતાં જે અભિમાની ન બને તે સંત બને. અંકમાલ શ્રી ગૌતમ પાસે ગયો, વંદના કરી અને કહ્યું, “હવે હું સંસારમાં દરેક મનુષ્યને કંઈ ને કંઈ આપી શકું તેમ છું. હું ૨૪ કલામાં પારંગત છું.”

ગૌતમ બુદ્ધના મુખમંડળ પર હાસ્ય ફરક્યું. તેમણે કહ્યું, “અંકમાલ ! હજી તો તું કળાઓ શીખીને આવ્યો છે. પરીક્ષા દેવાની બાકી છે, પરીક્ષામાં ઉત્તીર્ણ થયા બાદ અભિમાન—!

“પ્રભુ ! અવશ્ય હું પરીક્ષામાં ઉત્તીર્ણ થઈશ.” આ પ્રમાણે કહી પોતાના નિવાસસ્થાને ગયો.

બીજે દિવસે બુદ્ધે એક શિષ્યને વેષ પરિવર્તન કરાવી અંકમાલ પાસે મોકલ્યો. તેણે અંકમાલને અકારણ જ કટુ શબ્દો સંભળાવ્યા. તેનું અપમાન કર્યું, અંકમાલ ક્રોધથી તેને મારવા દોડ્યો, તે શિષ્ય હસીને બુદ્ધ પાસે આવ્યો અને સર્વ ઘટનાનું નિવેદન કર્યું.

તેજ દિવસે બુદ્ધે બપોર પછી બે શિષ્યોને વેષ પરિવર્તન કરાવી અંકમાલ પાસે મોકલ્યા. તેઓએ અંકમાલ પાસે આવીને કહ્યું, “અમે સમ્રાટ હર્ષના અનુચર છીએ. સમ્રાટ આપને મંત્રીપદ આપવા ઇચ્છે છે. આપનો જવાબ લેવા અમને મોકલ્યા છે. શું આપ મંત્રીપદ સ્વીકારશો ? આપની ખ્યાતિ સાંભળીને સમ્રાટ પ્રભાવિત થયા છે.”

મંત્રીપદની વાત સાંભળી, અંકમાલ આશ્ચર્ય પામ્યો અને આનંદથી સ્તબ્ધ બન્યો. સત્તાના પ્રલોભને તેને ગળેથી પકડ્યો. સ્વીકૃતિ આપતા કહ્યું, “જરૂર - જરૂર - હું સમ્રાટની ઈચ્છાને માન આપું છું આપ જ્યારે કહો ત્યારે—

અંકમાલને ઓલતો રાખી, બન્ને જાણુ એક બીજા તરફ હસીને ત્યાંથી ચાલ્યા ગયા. અંકમાલને કશી સમજણ ન પડી.

સાંજના બુદ્ધ પોતેજ અંકમાલ પાસે પહોંચ્યા તેમની સાથે તેમની શિષ્યા આમ્રપાલી હતી.

અંકમાલે પ્રેમપૂર્વક તેમનું સ્વાગત કર્યું બુદ્ધ એક કાષ્ઠના આસન પર બેઠા, થોડે દૂર

આમ્રપાલી બેઠી. અંકમાલ બુદ્ધ સાથે વાતો કરવા લાગ્યો, પરંતુ વારંવાર આમ્રપાલી તરફ જોતો રહેતો. આમ્રપાલીના અદ્ભુત રૂપે અંકમાલને મોહિત કર્યો હતો.

બુદ્ધ આમ્રપાલી સાથે આશ્રમમાં પાછા ફર્યા. બીજે દિવસે અંકમાલ બુદ્ધ પાસે ગયો. બુદ્ધે અંકમાલને 'પૂછ્યું', “વત્સ! શું તે કોય, લોભ અને કામ પર વિજય મેળવવાની કળા પ્રાપ્ત કરી છે?”

અંકમાલ સ્તબ્ધ બની ગયો. તેના મનમાં દરેક ઘટના ઉમટી આવી. તે શરમાઈ ગયો.

અને તેજ દિવસથી આત્મકલ્યાણની આરાધનામાં રત બની ગયો.

ધર્મોપદેશક કોય વિજેતા, લોભ વિજેતા અને કામ વિજેતા હોવા જોઈએ. ધર્મોપદેશ સંયમી હોવા જોઈએ. તેનું લક્ષ્ય સંસારી જીવોને સંયમી બનાવવાનું હોવું જોઈએ, અંતર શત્રુઓ ઉપર વિજય મેળવ્યા સિવાય કદી પણ આત્મકલ્યાણ થઈ શકતું નથી, કદી પણ આત્મશુદ્ધિ થઈ શકતી નથી, એટલા માટે જ આપણા આરાધ્યદેવ ‘જિન’ છે, ‘જિન’નો અર્થ વિજેતા. આપણે પણ કોઈ એક દિવસે ‘જિન’ બનવાનું છે.

“અરિહંત”ના સૌજન્યથી

પ્રગટ થઈ ચૂકેલ છે

સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧ લો તથા શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨ જો જેની મર્યાદીત નકલો હોવાથી તાત્કાલિક મંગાવી લેવા વિનંતી છે. અને તે બંને ભાગો મૂળ ક્રીમિતે આપવાના છે.

શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧ લો (પૃષ્ઠ સંખ્યા-૨૨૪) ક્રીમિત રૂપિયા પંદર.

શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨ જો (પૃષ્ઠ સંખ્યા-૪૪૦) ક્રીમિત રૂપિયા પાંત્રીશ.

—: સ્થળ :—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

ઠે. ખારગેટ : ભાવનગર : (સૌરાષ્ટ્ર)

તા. કે. : બહારગામના ગ્રાહકોને પોસ્ટેજ ખર્ચ અલગ આપવાનો રહેશે.

ક્ષમા યાચના

આ માસિક અંકમાં કોઈ અશુદ્ધિ રહી ગઈ હોય અથવા કોઈ ક્ષતિ મુદ્રણ દોષ હોય તો તે માટે મનસા, વચસા, શિચ્છામિ દુક્કડમ્.

તંત્રી.

પરમ યોગી ચિદાનંદજી

લેખક : રાયચંદ મગનલાલ શાહ

જૈન ધર્મીઓ સંજ્યામાં ભલે નાની સંજ્યામાં હોય તેમ છતાં ઘણી ઘણી બાબતોમાં શ્રેષ્ઠ સ્થાન ધરાવે છે. શરીરમાં ઘણા અંગોપાંગ છે તેમાં મસ્તક શ્રોત્ર અને ઉચ્ચ સ્થાન ધરાવે છે. પાંચેય ઇન્દ્રિયોનો સમુહ મસ્તકમાં વિદ્યમાન છે. સર્વ ધર્મના સારભૂત એવો અનેકાંતવાદ જેવો સિદ્ધાંત જો કોઈએ દર્શાવ્યો હોય તો માત્ર જૈન ધર્મે જ. વિશ્વના સર્વ જીવોના કલ્યાણની પૂર્ણ સુખની ભાવના ધરાવનાર એકમાત્ર જૈન ધર્મ જ છે. આત્માને પરમાત્મા, જીવ ને શિવ અને માનવ-માંથી મોક્ષ પ્રાપ્ત કરવાનો માર્ગ જૈન ધર્મે જ બતાવ્યો છે. નર નારીના ઊંચ નીચના ભેદભાવ ન રાખતા સૌને સહુ જીવોને સમાન અધિકાર આ ધર્મે આપ્યો છે. જૈન ધર્મ એટલે આત્માનો જ ધર્મ છે, આત્માનું સુખ પ્રાપ્ત કરવા, પૂર્ણ સુખ કે જે સુખ અનંત અક્ષય સુખ, અજરામર સુખ, મોક્ષસુખ મેળવવાનો માર્ગ અનંત ઉપરકારી એવા તીર્થંકર ભગવંતોએ વિશ્વના જીવોના કલ્યાણ માટે બતાવ્યો. દસ પૂર્વધર એવા પરમગીતાર્થ ઉમાસ્વાતી શુરભગવંતે તત્ત્વાર્થ સૂત્રમાં પ્રથમજ બતાવ્યું કે “સમ્યગ્ દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રાણી મોક્ષમાર્ગઃ ॥” સમ્યગ્દર્શન, સમ્યગ્જ્ઞાન, સમ્યગ્ ચારિત્ર એજ મોક્ષ પ્રાપ્ત કરવાનો સાચો રસ્તો છે.

વર્તમાન કાળમાં દર્શન શુદ્ધિ માટેના પ્રયત્નોમાં જૈના ઠીક ઠીક એવો લાભ લેતા જણાય છે. પરંતુ ઉલનાત્મક દષ્ટિએ વિચારતાં સમ્યગ્ જ્ઞાનની આરાધનામાં ઘણાજ પાછળ પડી ગયા છીએ.

ગુજરાતી ભાષાજેવી કોઈ ભાષા જ્યારે

જગતમાં વિદ્યમાન ન હતી એવા સમયે જૈન ધર્મના સાધુઓએ ગુજરાતી ભાષાને જન્મ આપ્યો. જગતમાં અજોડમાં અજોડ કાંતીકારી કલ્યાણકારી નુતન કાર્યનો પ્રારંભ આથી વધારે બીજો શું હોઈ શકે? જૈનો માટે આ પ્રસંગ મહાનમાં મહાન ગૌરવંતો છે. આવોજ પ્રસંગ જો કોઈ અન્ય ધર્મમાં બન્યો હોત તો આખી દુનીયામાં દોલ પીટાવત પણ જૈના વેપારી કેમ બની વેપાર ધંધામાં પડ્યા. સરસ્વતીને બાળુ પર મૂકી લક્ષ્મીદેવીના મોહમાં અંબયા. લક્ષ્મીની પાછળ પડ્યા ને સરસ્વતીને વિસારી દીધી અગરતોં એની ઉપેક્ષા કરી. એટલે એને કોણ બીરહાવે?

જો કે ભૂતકાળના જ્ઞાનભંડારો અને સાહિત્યના જૈના મહાન વારસદાર હજી છે. ગમે એટલું નષ્ટ થવા છતાં હજી ઘણું સાચવી રાખ્યું છે. એટલા પૂરતો ધન્યવાદ લાખો લાખો આપીએ તો પણ ઓછા છે. પરંતુ તેનો ચશ ખરી રીતે માત્ર સાધુ સંતો ત્યાગીઓનેજ ક્ષણે બચ છે. અને વર્તમાન કાળમાં જ્વાલ્યાયનો અને એ જ્ઞાનનો ઇન્કારો માત્ર સાધુ સંતોને આપી શ્રાવકો સંસારીઓ બાળે કે જ્ઞાન પ્રાપ્તિથી અલિપ્ત દશામાં રહે છે. એમાં એ જે જૈન ધર્મની પવિત્ર ખૂદ તીર્થંકર ભગવંતે પ્રરૂપેલી એવી સર્વોત્તમ ભાષા પ્રાકૃત ઉર્દૂ માગધી ભાષાનું સમુજા વિસર્જન કરી નાંખ્યું છે. મૂળ પાયાની બુની ગુજરાતી ભાષા ઉકેલનારા કે એનું વાચન કરનારાના દુકાળ પડ્યા છે. આખા દેશમાં જૈન ધર્મના સંસારીક પંડીતોને જાતવા હોય તો કોઈ ભાજ્યશાળી આંગળીના ટેરવે ગણી શકાય એટલા માંડમાંડ મળે. એટલું સદ્ભાજ્ય છે

શાસનનું પુણ્ય ઘણું તપે છે કે અમારા પૂજ્ય ગુરુભગવંતો સાધુ-સાધ્વી આદિ ત્યાગી વર્ગએ આ કામ બહુજ સુંદર રીતે અપનાવી લીધું છે. એમની જ્ઞાનપિપાસી અંતરને આનંદ સાથે પ્રકુલિત કરે છે તે માટે કોટી કોટી વંદન.

જુની ગુજરાતી ભાષા માટે અત્યારે પ. પૂ. આચાર્યશ્રી ભુવનરત્ન સૂરિશ્વરજી મ. સા. ખૂબ ઉંડો અભ્યાસ અને જ્ઞાન ધરાવે છે. એમને ખૂબ રસ છે, તાલાવેલી છે, તમન્ના છે, અવાજ અને કંઠ મધુર છે. વ્યાખ્યાનમાં પ્રાચીન ગુર્જર ગીરા ભાષામાં એવો તો રંગ જમાવે છે કે શ્રોતાવર્ગ એક ચિત્તે સાંભળવામાં મુગ્ધ બની જાય છે. બાકી તો મોટા ભાગે આપણું પ્રાચીન સાહિત્ય પુસ્તકો રૂપે, પ્રતો રૂપે માત્ર કબાટોમાં કયાંય સચવાય છે, કયાંય અટવાય છે, તો કયાંય ઉધઈ ખાય છે, કોઈ એકાદ પાનુ ફેરવવાવાળા પણ મળતા નથી-એટલો અફસોસ છે.

આવીજ એક વાતની ધાત્રી આપું કે હજી દોઢસો વરસ પહેલાંજ એક મહાન યોગી અદ્ભૂત જ્ઞાની મહાત્મા પૂજ્ય મુનિરાજશ્રી કર્પુરવિજયજી ઉર્ફ ચિદાનંદજી મહારાજ થઈ ગયા છે. જેના સાહિત્ય પદો કાવ્યોનો એક એક શબ્દ એવો ટંકશાળી છે કે આધ્યાત્મિક સાહિત્યમાં અપૂર્વ સુંદર સરલ અને અંતરમાં સોંસરૂ ઉતરી જાય, જીવનમાં મહાન પરિવર્તન લાવી શકે એવા પ્રકારની એમની શબ્દ રચના છે, અર્થ ગાંભિર્ય છે, કુદરતી રીતે અંતરમાંથી નીકળેલા પ્રવાહના ઝરણા છે-ટુંકામાં અલૌકિક જ્ઞાનની રચના છે, મોક્ષ પ્રાપ્તિનો ટુંકો ને સરલ માર્ગ બતાવ્યો છે. છતાં રસથી છલાછલ ભરેલો છે. આવા મહાન કવિ, યોગીરાજ, મહાત્માના સાહિત્યને પ્રસિદ્ધ કરવો, પ્રચાર કરવો. પ્રસાર કરવો, લોકોના કર્ણ સુધી કે એના હૈયા સુધી પહોંચાડવો એટલા કર્તવ્યની પણ ઉપેક્ષા કરી છે. સદ્ગુણાનુરાગી પ્રશાંત મૂર્તિ પૂજ્ય મુનિરાજશ્રી કર્પુરવિજયજી મ. સા.ની પ્રેરણાથી ભાવનગરની શ્રી જૈન પ્રસારક

સભાએ અને 1 વદાન પ્રમુખશ્રી શેઠશ્રી કુંવરજી આણંદજીએ વિ. સં. ૧૯૯૩માં એક નાની પુસ્તકો રૂપે પ્રસિદ્ધ કરેલ હતી.

ચિદાનંદજીના ૭૨ પદો છે. એક એક પદમાં અલૌકિક જ્ઞાન અને ભાવ ભર્યો છે. એક એક શબ્દ ઉપર વિવેચન કરતાં પુસ્તકો લખાય એવા અદ્ભૂત સુંદર વૈરાગ્યની વૃદ્ધિ-અમૃતનો વરસાદ વરસાવ્યો છે.

જૈના દિવસ ઉગે ને લાખો રૂપીયા બીજ કાર્યોમાં ખરચે છે પણ જ્ઞાન પ્રસાર કે પ્રચાર તરફ જો વળાંક લે અને પૂજ્ય સાધુ ભગવંતો આ કાર્ય ઉપાડી લે તો જૈન ધર્મનો જ્ઞાનનો અખૂટ ભંડાર જગતના ચોકમાં મૂકી શકાય તેમ છે. આપણી પાસે એટલું બધું વિપુલ સાહિત્ય વિદ્યમાન છે કે ભારતના સમસ્ત ધર્મોના સાહિત્યની તુલનામાં એંસી (૮૦% ટકા) સાહિત્ય માત્ર જૈન ધર્મ પાસે છે. (૨૦% ટકામાં) બીજા બધાનો સરવાળો છે. એમ કેટલાક વિદ્વાનોનું કહેવું છે. સત્ય જ્ઞાની ગમ્ય.

આમ છતાં સાક્ષરની દુનીયામાં આપણી જોઈએ તેવી કિંમત કે કદર નથી થતી તેનું કારણ આપણી તે તરફ ઉપેક્ષા છે, સાચા સ્વાધ્યાયને આપણે લક્ષમાં લેતા નથી. આજકાલ છાપાની દુનીયા વધી ગઈ છે, આત્માને સ્પર્શે અને આત્માનું ભાવી ભવોમાં શું થશે તે વિચારી કલ્યાણની ભાવનાથી સ્વાધ્યાય તરફ દુર્લક્ષ સેવાય છે.

ચિદાનંદજીના પદો, સ્તવનો, સવૈયા, વળી એની પુદ્ગલ ગીતા, અધ્યાત્મ બાવની, દયા છત્રીશી, પરમાત્મ છત્રીશી, સ્વરોદય જ્ઞાન પ્રશ્નાત્તર માળા, વિગેરે એક એક વસ્તુ, એક એક મહાન ગ્રંથની ગરજ સારે એવા ઊંડા રહસ્યોથી ભરપૂર છે.

એના એક નમૂના રૂપે “પરમાત્મ છત્રીશી” માંથી થોડીક વાનગી આ સ્થળે રજુ કરતાં આનંદ થાય છે.

દુહા

સ્તુતિ

પરમ દેવ પરમાત્મા, પરમ જ્યોતિ જગદીશ;
પરમ ભાવ ડર આનકે, પ્રણમત હું નિશદિશ. ૧

ચેતનાના
ત્રણ
પ્રકાર

એક જ્યું ચેતન દ્રવ્ય છે, તામેં ત્રીન પ્રકાર;
અહિરાતમ અંતર કહ્યો, પરમાતમ પદ સાર. ૨

અહિરાતમ
ની
વ્યાખ્યા

અહિરાતમ તાકું કહે લખે ન બ્રહ્મ સ્વરૂપ;
મગન રહે પર દ્રવ્ય મેં, મિથ્યાવંત અનુપ. ૩

અંતરઆત્મા
ની
વ્યાખ્યા

અંતર આતમ જીવ સો, સમ્યગ્ દષ્ટિ હોય;
ચાથે અરૂ કુતિ બારમે, ગુણ થાનક લોં સોય. ૪

પરમાત્મ
સ્વરૂપની
વ્યાખ્યા

પરમાતમ પર બ્રહ્મકો, પ્રગટયો શુદ્ધ સ્વભાવ;
લોકાલોક પ્રમાણ સબ, ઝળકે ત્રીનમેં આપ. ૫

(કુંભશાઃ)

શ્રી હેમચન્દ્રાચાર્ય કૃતમ્ પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્ (અષ્ટમોઽધ્યયઃ)

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાનું પ્રકાશન-૯૪મું રત્ન છે. સાચા અર્થમાં તે રત્ન જ છે કેમકે તેના વિવિધ કારણો પ્રાકૃત ભાષાના અભ્યાસીને પુ. ત ભાષાથી પ્રકાશિત કરે છે. પ્રાચીન પ્રાકૃત ભાષાના વ્યાકરણોમાં આ પુસ્તકનું અદ્વિતીય સ્થાન છે. અર્વાચીન વિદ્વાનોએ આ પુસ્તકને બીરદાવ્યું છે. અભ્યાસીને સંપૂર્ણ જ્ઞાન મળે અને તુલનાત્મક અભ્યાસ થાય તે માટે આ પુસ્તકમાં ત્રણ Appendices આવેલ છે. જર્મન જેવા દેશમાં તેમજ મહાન વિદ્યાપીઠોની માંગ સારી છે. તેજ તેનું મૂલ્યાંકન છે.

Price Rs. 25-00

Dolar 5-00

Pound 2-10

: પ્રાપ્તિસ્થાન :

શ્રી આત્માનંદ સભા બારગેઈટ, ભાવનગર.

❖
જી
વ
ભો
ભો
મિ
યો
કો
ણ ?
❖

લેખક :
શાસ્ત્રી
રમેશ
લાલજી
ગાલા
લાલજી-
મોટા

સંસારની અસારતાની સમજ દેવ-ગુરુ અને ધર્મના ત્રિવેણી સંગમથી થાય છે. ગુરુ તત્ત્વ વગર દેવ અને ધર્મની ઓળખ થતી નથી. એટલે જ ગુરુનો મહિમા સર્વ રીતે ઉત્તમ છે, માનવ મહા માનવ ત્યારે જ બને છે કે જ્યારે એ અનુપયોગ તત્ત્વને છોડી ઉપયોગને પકડે છે, દેવ-ગુરુ અને ધર્મ આ ત્રણ તત્ત્વમાં મધ્ય તત્ત્વ સર્વ પ્રકારે સહાયક છે, કારણ એ તત્ત્વ વગર ધર્મની રૂપરેખામાં અસમજણ બેસી થાય છે. અસમજણ એટલે જ મિથ્યાત્વ.

આથી જ મિથ્યાને ઓળંગી સત્યને સ્વીકારવા ગુરુ સમાગમ આવશ્યક છે, એક વાર જો સદ્ગુરુના પરિચયમાં આવી ગયા તો તત્ત્વ ધર્મને માનવા સમર્થ થાશું નહિં કારણ....

સત્સંગથી થાય, તેજ બુદ્ધિ, પ્રગતિ પણ સત્સંગથી,
ઉન્નતિ પણ સત્સંગથી તે વડે દૂર થાય અધોગતિ.

આ બધું જો સદ્ગુરુના સમાગમથી મળતું હોય તો એવો કયો માણસ હોય કે આ અવની ઉપર આવી ગુરુઓના સંસર્ગમાં ન જાય ? છતાં પણ અસમજણને લીધે આજે સદ્ગુરુઓના સમાગમમાં કોઈ જતું નથી, તેથી જ આજે જ્યાં જુઓ ત્યાં પ્રકાશને બદલે અંધકાર, સત્યતાને બદલે અસત્યતા, સાર ને બદલે અસારતાનું વાતાવરણ જોવા મળે છે. અરે ! આજની ફેશન પણ શરમાવે એવી છે કારણ જ્ઞાન જ અંધકારમાં ઘુસી ગયેલ છે. એ અંધકારને પ્રકાશમાં લાવવા માટે જો કોઈની જરૂરત હોય તો મહાન ઉપકારી ગુરુ-ભગવંતોની, જ્યાં તત્ત્વ જ ન હોય તો ચેતનની કેવી રીતે બહાર પડે ? તેમ જ્યાં ગુરુઓનો પરિચય જ ન મેળવ્યો હોય ત્યાં ધર્મની પિછાણ જ ક્યાંથી થાય ? ધર્મને જાણવા માટે અથાગ પ્રયત્ન કરવો પડે છે, એ વગર કાંઈ શક્ય નથી. ધર્મને જાણ્યા વગર માત્ર ક્રિયા જ કરશું તો પણ કાદવથી નાદ્યા જેવું છે. માટે જ જ્ઞાનીઓ કહે છે કે....

ધર્મ ઇવ મોક્ષકારિણઃ । ધર્મ જ મોક્ષનું કારણ છે, પણ એ ધર્મ કયો ? જૈનધર્મ, જૈનધર્મ આપણને શોખવાડે છે કે અહિંસક બનો એ આપણે બની શકતા નથી. જો આપણે અહિંસક બનવા પણ રૂચિવાળા ન થઈએ તો વિતરાગ દેવ મળે ક્યાંથી ? અને જો વિતરાગી દેવ ન મળે તો જીવની સદ્ગતિ થાય ક્યાંથી ? માટે.... માટે.... માટે.... જે ધર્મ છે એ ધર્મને જો જીવનમાં જિતારીએ તો અવશ્ય મન પાપ કરતું અટકશે. આગમમાં પણ એમ જ કહ્યું છે કે.... મનઃઇવ બંધમોક્ષયોઃ હતુઃ । મન જ બંધ અને મોક્ષનું કારણ છે. જીવને દુર્ગતિ કે સદ્ગતિમાં પહોંચાડનાર એક માત્ર ભોમિયો હોય તો મન જ.

❖ ❖ ❖ ❖ આત્મ સ્વધર્મ ❖ ❖ ❖ ❖

—: લેખક :—

❖ ❖ ❖ ❖ રતિલાલ માણેકચંદ શાહ ❖ ❖ ❖ ❖

વિકાસના પથ પર પ્રયાણ કરનાર આત્માના અજ્ઞાનના અંધારપટ લુપ્ત થવા લાગે છે, આંતરિક જીવનમાં વહેતી ગુણ-સરિતાના ફૂલો ઝરણા નિરંજી મન મયૂર મસ્ત બની નાચે છે. અહો, અસીમ-દુર્ગમ-અજ્ઞાનમય અંધકારમાં આ પ્રકાશ પુંજ ક્યાંથી પસરાયો ! હવે તો આ પ્રકાશ એજ મારો જીવન પથ બનો. આ પ્રમાણે સાધક વિચારે છે કે જગતના જડના સૌંદર્ય-માન-પાન એ સુખના પદાર્થો નથી. પરંતુ આંતરિકતના દર્શન કરવામાં વચ્ચે ખડી રહેલી પ્રતિબંધક દિવાલ છે. દુઃખના સમયે સહિષ્ણુતાને ન ટકવા દેનારી કોઈ વિલક્ષણ શક્તિ છે. અરે ! આંતર વિશુદ્ધિ ઉપર ઉડનારો એ વિચિત્ર ગંદ-વાડ છે. અજ્ઞાનમાં આળોટતા ભૂંડને એ ગંદકી ગમે, હું તો આત્માનો સાધક, પરમ જ્ઞાનનો ઉપાસક, બાહ્યભાવથી ભિન્ન થયેલો, આંતરિકતાના ઉત્કર્ષ માટે તડપતો કોઈ અદ્ભૂત અવધૂત ! મારામાં ભૂંડવૃત્તિ કેમ સંભવે !

જેના જીવનમાં રાગ-દ્વેષ-મોહ-માન-માયા-વિષય-કષાયોદિની ગંદગી ચોંટી નથી, તેના જીવનનો આનંદ અનિર્વચનીય હોય. તેની પ્રતિભા અપ્રતિહત બને. એનું પ્રહ્મતેજ અક્ષય બને. એ નિઃપરિચ્છીને નિરંપક્ષ હોવાથી મસ્ત ચોગીની જેમ સ્વસ્વરૂપમાં મસ્ત રહે છે.

જડ શરીરના સૌંદર્યને ચલાયમાન, પરિવર્તનશીલ અને વિનાશક માને છે, માનવદેહ એ વિષય-ભોગવિલાસનું સાધન નથી. એ તો ભોગ-વિલાસ-વિષય-કષાયોને વિલીન કરવાનું અપ્રતિમ હથિયાર છે. એવી ભાવના ભાવી સાધક તેનાથી દૂર રહે છે; તે લક્ષ્મીમાં કથીરની કલ્પના કરે છે. સ્ત્રીમાં જુગુપ્સા પ્રેરક માંસ-પરુ-

મળ-મૂત્રના ભંડારની કલ્પના કરે છે. સ્વાદુ-પદાર્થોમાં ઇંદ્રિયોને બહેકાવવાની કલ્પના કરે છે. તેથી તે પ્રત્યેકથી તે દૂર જ રહે છે. આત્મ-મસ્તી એજ એની અનોખી અવસ્થા બની રહે છે. એને સાંસારિક સુખોનો આનંદ લલચાવી શકતો નથી. એ તો પોતાની આત્મ સાધનામાં અવિરત પણે મચ્યો રહે છે. વૈષધિક સુખોમાં રાચતા જીવોને, સંસારની ગુલામીમાં સખડતા જીવોને તેઓનો અમૂલ્ય સમય એ ક્લુક સુખ સ્વાદ નથી, થતી ખરબાહી એને ખૂબજ સાલે છે. જગતે પસંદ કરેલા, વિશ્વે માની લીધેલાં સુખના રાહ પર ચાલ્યા જતા જીવોને નિરંજી એનું હૃદય દયાદ્ર બની જાય છે.

વિષયો ક્ષણભર સુખની કલ્પના કરાવીને વિલીન થાય છે. પરંતુ ત્યારબાદ તેની અંખના કુસંસ્કારોને દઢ બનાવી જાય છે. એટલે માનવીનું મન એ પ્રાપ્ત કરવા અંખતુ હોય છે. સચિત રહેતું હોય છે. તેની પાછળ પાગલ બનેલું મન તે ચિંતાના ગુંચળાઓમાંથી અલિપ્ત થઈ શકતું નથી. તેથી સાધકો તેનાથી અલિપ્ત થઈ જાય છે. સાધક સમજે છે કે મારે તો અનંતધામે આરોહણ કરવું છે. વીતરાગતાનું પ્રગટીકરણ કરવું છે; સ્વસ્વરૂપમાં રહેવું છે. હું તો સીધોજ એ દુર્ગમ કેડી પર પ્રયાણ કરીશ, એ વિશમ વાટને વટાવી જઈશ. મારા અનંત આનંદ-સુખનું પ્રગટીકરણ કરીશ, સાધક આત્મના પૂર્વક પોતાના પુરુષાર્થને તેમજ વીર્યને ઉદ્ધર્ગતિ માટે ફેરવે છે.

‘હું’ એટલે આત્મા, આત્માને સંયોગે મળેલ જે શરીર તે હું નહિ. જે દેહાધ્યાસથી મારા ચેતનની સંસાર વસ્થા વધતી જાય, જે

દેહના ઉપભોગ માટે આ જીવન મધ્યુ' નથી. જે દેહનેજ હું' માની તે પ્રમાણે વર્તીએ તો, ચારગતિની ગતીમાં આપણો આત્મા ધકેલાઈ જાય. પરંતુ સાધક તો દેહાધ્યાસથી દૂર રહી સ્વસ્વરૂપનું અનુસંધાન કરી, વિભાવ દશાને વિદીન કરી, સ્વમાં સમાઈ જાય.

એવા એક સાધકનું અહીં દૃષ્ટાંત આપવામાં આવે છે કે, જેઓએ દેહાધ્યાસ લુપ્ત કરી શુદ્ધ અધ્યવસાઓના ચરમ શિખરે પહોંચી વીતરાગ-તાનું પ્રગટીકરણ કર્યું. એક સમયે ભરતકુમાર મહારાજ પોતાના આરીસાભુવનમાં અરીસા સામે ઊભા રહી પોતાના દેહ સૌંદર્યનું પાન કરી રહ્યા હતા. (દેહ સૌંદર્યને નિરખી રહ્યા હતા). તે દરમિયાન તેમની એક અંગુલીમાંથી અંગૂઠી સરી પડી. તેથી તેમના મનફલક પર વિચાર આળોટવા લાગ્યો કે હું' મારી જાતને સ્વરૂપમાન માની રહ્યો છું' પણ તે શોભા તો આભૂષણો તેમજ વસ્ત્રોની છે. શરીરની શોભા તો ત્વચાને કારણે જ જણાય છે. જે અંગ પર આમડી જ નહોય તો શરીર કેવું લાગે? અશુચીથી છલોછલ દુર્ગંધમય લાગ્યા સિવાય રહેજ નહિ. આવો દેહ પણ મારો નથી. તો નવચૌવના સ્ત્રીઓ, કુળદિપક પુત્રો, અઢળક લક્ષ્મીને છ ખંડનું રાજ્યાદિ મારા ક્યાંથી જ હોય? તે પ્રત્યેકને મેં' મારાં માન્યા, તેમાં સુખની કલ્પના કરી રાખ્યો, તે મારી ભયંકર ભૂલ હતી. અજ્ઞાન ને વશવર્તી' મેં' પર પદાર્થોને પોતાના માન્યા અને જે પોતાનું છે તે આત્માને ભૂલી ગયો અહા! આ મારું કેવું પ્રખર અજ્ઞાન? હવે મારી દૃષ્ટિ ખુલી છે. કોઈ પણ પર વસ્તુમાં મમત્વભાવ ન રાખું' અને સ્વમાં સમાઈ જાઉં' એમ શુદ્ધ અધ્યવસાઓનો આવિષ્કાર થતાં તેઓ પૂર્ણતાને પામ્યા.

અજ્ઞાનને વશવર્તી' આત્મા અનાદિકાળથી સંસાર સાગરમાં ધૂમરીઓ લીધા જ કરે છે. જ્યારે તેને સ્વ-પરનું ભેદજ્ઞાન થાય છે ત્યારે જ તે સાચા રાહ પર ચરણ ચાંપી શકે છે. આત્માના

વિભાગ, પરિણામથી-મિથ્યાત્વ, અવિરાત, પ્રમાદ ક્રોધાદિ અને યોગથી અથવા રાગ-દ્વેષ રૂપ કષાયથી જીવ કર્મ ખાંધે છે અને ખાંધેલા કર્મ કાળ પાક્યે રસ આપે છે, ત્યારે સુખ-દુઃખ વેદાય તેથી જીવને કર્મનો કર્તા અને ભોક્તા કહ્યા છે. કર્મ ખંધ માત્ર થયા કરે એમ જ હોય તો, તેની નિવૃત્તિ કોઈ કાળે સંભવે જ નહિ, પણ કર્મ ખંધથી વિપરીત સ્વભાવવાળા એવા જ્ઞાન-દર્શન ચારિત્ર, સમાધિ, વૈરાગ્ય, ભક્તિ આદિ સાધન પ્રત્યક્ષ છે. જે સાધનના બળે કર્મખંધ શિથિલ થાય છે, ઉપસમ પામે છે, ક્ષીણ થાય છે. માટે જ્ઞાન-દર્શન, ચારિત્રની ઐક્યતાયા માક્ષ સંધાય છે.

જ્ઞાન :- આત્મજ્ઞાન, પરને જાણી રહ્યા છે. તેથી પાછા ફરીને, આત્મ સ્વરૂપને જેમ છે તેમ જાણી તેમાં રમણતા કરે તો કર્મ ખંધાતા અટકે.

દર્શન :- સમ્યક્દર્શન, જીવા-અજીવાદિ પદાર્થોનું સ્વરૂપ જેમ વીતરાગ ભગવંતે કહ્યું છે તેમ શ્રદ્ધે અને આત્મસ્વરૂપનો સાક્ષાત્કાર કરે તેથી કર્મ આવતા અટકે.

સમાધિ :- સમ્યક્ચારિત્ર, આત્મસ્વરૂપમાં સ્થિરતા કરવા, યોગની ક્રિયાને રોકે, તેથી કર્મ નિર્જરેને નવા ન ખંધાય. આત્મ પરિણામની સ્વસ્થતાને સમાધિ કહે છે.

વૈરાગ્ય :- રાગ નહીં તે, સંસારમાં દેહાદિમાં આસક્તિ છે તેથી કર્મ આવે છે તે દેહાદિ આત્માનો અનુભવ થતાં નિરસ લાગે તે જ્ઞાન ગભિત વૈરાગ્ય છે, તેથી કર્મ નિર્જરે અને નવાભવ ઉમા ન થાય.

ભક્તિ :- શુદ્ધાત્મા પ્રત્યે ભાવ પ્રશસ્ત રાગ, શુદ્ધ સ્વરૂપનું લક્ષ અને તેનો આવિષ્કાર કરવા, આત્મસ્વરૂપમાં તન્મયતા, પ્રેમ તેનાથી પર વસ્તુનો મોહ વિદીન થાય અને સત પુરુષની આજ્ઞાએ વર્તતા પોતાના સ્વરૂપને પ્રાદુર્ભૂત કરે, ભક્તિથી પોતાના દોષો-ઉણપ જાણી તેને વિદીન કરે, પરમાત્મા સ્વરૂપને ભજતાં, પરમાત્માના

ગુણો પ્રગટે, તેમ આ પ્રત્યેક સાધનો લૌકિક અર્થમાં નહિ, પરંતુ ખરેખર શુદ્ધ આત્મા સ્વરૂપની પ્રાપ્તિ માટે કરે તો, તે મોક્ષનો ઉપાય બને.

પ્રથમ જ્ઞાન એટલે કે, સમ્યક્જ્ઞાન તે આત્મા છે, તેનો આવિષ્કાર કરવા માટે, ધ્યાન અને સ્વાધ્યાયની જરૂર રહે છે. સ્વાધ્યાય એટલે આત્માના લક્ષ્યાર્થે જે શીખવું, ભણવું, વિચારવું તે. જ્ઞાન આરાધના ૮ પાંચ પ્રકાર વર્ણવામાં આવ્યા છે. (૧) વાંચના એટલે શુરૂ પાસે કંઈ શીખવાની આજ્ઞા મળવી, અથવા શુરૂ શિષ્યને વિધિપૂર્વક પાઠ આપે તે, (૨) પૃચ્છના એટલે પોતાની કે પરની શંકા દૂર કરવા નિત્ય પૂર્વક પૂછવું અને કહે તે અપનાવવું. (૩) પરાવર્તના એટલે ફેરવવું, એક વખત વાંચેલું મોઢું કરેલું ફરીથી વાંચવું ફેરવવું, ધુન લગાવવી. એથી ચિત્ત શેકાય અને એકાગ્રતા થતાં આત્મામાં જોડાય. (૪) અનુપેક્ષા એટલે અર્થ વિચારવો, ભાવના કરવી, (૫) ધર્મકથા એટલે કંઈ વિચાર આવ્યા હોય તે વ્યવસ્થીત રીતે કહી બતાવવો તે, વ્યાખ્યાન, ચર્ચા, ધર્મકથા કરવાથી વિશેષ વિચાર કરવો પડે છે, અને કદી ભૂલાય નહીં તેવી દૃઢ છાપ ઉપસે છે,

જ્ઞાનના ભેદ-મતિ, શ્રુત, અવધિ, મન, પર્યેય ને કેવળ એમ પાંચ છે તે આત્મજ્ઞાન સહિત છે. તેમાં ઉપયોગ જોડવો. અભિદ્ધ જ્ઞાનોપયોગ એટલે નિરંતર સ્વાધ્યાય અને જ્ઞાન ધ્યાનમાં રહેવું તે તે સંવરનું મુખ્ય સાધન છે, દર્શન-એટલે શ્રદ્ધા, રૂચિ હોય તેટલું વીર્ય સ્કુરે અને તેટલા પ્રમાણમાં તે સ્કુરે છે અને તેટલા પ્રમા-

ણમાં ચારિત્ર અથવા આત્મામાં સ્થિરતા કરી શકે. જ્ઞાનીની પ્રત્યેક ક્રિયા ઉદ્યાધિન એટલે કે છૂટવા માટે છે. અજ્ઞાનીની સર્વ ક્રિયા કર્મબંધ કરનારી છે. જ્ઞાની ઉદયમાં નિર્લેપ રહીને વર્તે છે. જ્ઞાન આત્મા છે, દર્શન આત્મા છે, ચારિત્ર આત્મા છે. વ્યવહાર નયથી જાણનાર, શ્રદ્ધાનાર, વર્તનાર એમ ભેદ પડે છે, નિશ્ચયનયથી ત્રણે એક આત્મામાં જ છે, એમ ત્રણે ગુણ અભેદ રીતે વર્તે ત્યારે તે આત્મારૂપે જ છે અને તેજ પોતાના સ્વરૂપને પામ્યો ગણાય.

કલ્યાણના કારણમાં વિદ્વન કરે તે પ્રતિબંધ છે, તે ચાર પ્રકારે છે. દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ અને ભાવપણે આત્માને બંધન રૂપ થાય, સંસારમાં જ્યાં જ્યાં પ્રેમ ઢોળી રાખ્યો છે, ત્યાં ત્યાં પ્રતિબંધ સમજવો. જ્યારે આત્માને દેહથી ભિન્ન પ્રત્યક્ષ જુદો અનુભવે છે ત્યાં જ જ્ઞાન રહ્યું છે. જ્યારે તે ભેદ જ્ઞાન આવિષ્કાર પામે ત્યારબાદ જ મોક્ષ માટે કરેલો પુરુષાર્થ કામિયાબ નિવડે છે. તે પહેલાં વ્રત-પચ્ચળાણ કરે છે. તે શુભ-ભાવ હોવાથી કર્મ બને છે અને કર્મ ભોગવવા પડે છે. એટલે તે સંસાર વૃત્તનું કારણ બને છે. ભાગવતી સૂત્રમાં આલેખવામાં આવ્યું છે તે નિઃશંક હકીકત છે. જેને દેહમાં આત્મબુદ્ધિ છે તે સુંદર શરીરને દિવ્ય વિષય ભોગો જ અજાણ પણે પણુ ઈચ્છે છે, તેથી તેના વ્રત પચ્ચળાણ તેને સંસારી સુખો પ્રાપ્ત કરાવી, તેમાં આસક્ત કરી. પાપ બંધાવી ચાર ગગિમાં રખડાવી મારે છે. સમક્ષિત સિવાયનું બધું જ વૃથા છે, મિથ્યા-ત્વીનું બધું જ સંસાર અર્થે છે તે ન ભૂલવું જોઈએ.

✠ પ્રભાવના કરવા માટેની નાની પુસ્તિકા ✠

“જૈન ધર્મની રૂપરેખા” નામની પુસ્તિકા. પાઠશાળા, કે અન્ય ધાર્મિક પ્રસંગે

ભેટ આપવા યોગ્ય ૧૫૦૦ બુક તૈયાર છે. ૧૦૦ બુકના રૂ. ૧૭૫/-

૩મી ૧૬ પેજ પાના ૮૬ બાઈન્ડીંગ સાથે

લેખક પૂ. આ. દેવશ્રી વિક્રમસૂરીશ્વરજી મ. સા. ના શિષ્ય મુનિશ્રી રાજયશવિજયજી મ. સા.
પ્રાપ્તિસ્થાન : આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર.

હાલો દફો : ફેબ્રુઆરી ૧૯૮૪ અંક ૪નું અનુસંધાન

ધોમધાખ તાપથી ત્રાંસી ગયેલા લોકો હવે તો અકળામણુ અનુભવતા હતાં. નદી-નાળાના નીર સુકાર્ધ ગયા હતાં, વનરાજીઓ કરમાઈ ગઈ હતી, ઉનાળાએ તો કેર વર્તાવ્યો હતો. વૃક્ષો તો જાણે સુકાયા લાગ્યા હતા, ઉડતા પક્ષીઓ પણ અસહ્ય ગરમીમાં જમિન પર પટકાતા હતા. ખેડૂતો હવે તો આકાશ ભણી ચીટ માંડીને હળે હાથ ઢઈને ઉભા હતા. વર્ષો ઋતુના આગમનની રાહ જોવાતી હતી.

ધનદેવ પાસે સુપ્રતિષ્ઠ પરસેવે રેખરેખ થતા પોતાના દેહને વસ્ત્ર દ્વારા ડુંછતા યુદ્ધતા પોતાના જીવનની વ્યથા ભરી કથા જણાવતો હતો. ધનદેવ તેને આશ્વાસન ભર્યા વચનો દ્વારા સુપ્રતિષ્ઠને શાંતવન આપતો હતો. ભૂખ્યાને ભોજન મળે, તરસ્યાને પાણી મળે અને નિરાધારને આધાર મળે તેવા અમૃત ભર્યા આશ્વાસનથી સુપ્રતિષ્ઠને શાતા વળી. તેણે પોતાના વિકથા આગળ ચલાવી.

હવે તો જાણે સુપ્રતિષ્ઠના દુઃખનું દર્દ ઓગળી ગયું, એના અંતરમાં આનંદ પ્રગટયો. હર્ષના આસૂં દ્વારા તેણે ધનદેવ પાસે પોતાનું દીલ હળવું કર્યું.

ઉનાળાની ઋતુએ હવે છેલ્લી સલામ કરી અને પોતાથી લીલા સંકેલી લીધી. વર્ષો ઋતુનું આગમન થયું, પડધમ વગાડતી મેઘરાજની સવારી આવી પહોંચી, કાળા ડીમાંગ વાદળો ગગન મંડળના ગૃત્ય કરવા લાગ્યા. મેઘનું તાંડવ

નૃત્ય શરૂ થયું. વીજળીના ચમકારામાં મેઘરાજનું શ્યામ મુખ દીપતું હતું. થોડા જ સમયમાં મુશળધાર વરસાદ વરસવા લાગ્યો. કોણ જાણે ક્યાં ક્યાં છૂપાયેલા મોરલાઓ ટે.....હૂ.....ક..... ટે.....હૂ.....ક કરતા મેઘરાજનું સ્વાગત કરવા તૈયાર થઈ ગયાં અને ડૂઊં.....ડૂઊં.....કરતા દેડકા-મોરલાના મધુર ટહૂકારમાં રંગેના ભંગ પાડતા હતાં. સુકાયેલી કરમાયેલી વનરાજી આગસ મરડી ને ઊઠી થઈ સુકાર્ધ ગયેલી નદીમાં હસતા હસતા ધસમસતા નીર વહેવા લાગ્યાં. પક્ષીઓના દેહમાં જાણે નવા પ્રાણ આવ્યા હોય તેમ કલરવ કરવા લાગ્યાં. પ્રથમ વરસાદે જાણે પોતાનો હાથ જમાવ્યો હોય તેમ મન મૂકી વરસવા લાગ્યો;

રાજા સુગ્રીવ ભોજનકાર્ય પતાવી સ્નાન કરી સુંદર વસ્ત્રો પરિધાન કરી દેહને સુવાસિત કરીને હાથમાં પાનનું બીડું લઈ પોતાની માનીતી રાણી કમલવતિના શનયનગૃહે ગયો. સ્વામી નાથનું સ્વાગત કરતી કમલાવતી ઊઠી હતી તે ઉભી થઈને આવકાર આપ્યો. સુગ્રીવ કીમતી શૈયા પર આરૂઢ થયો. પોતાના સ્વામિનાથ પાસે ઊંચીને કમલાવતી સુખદુઃખની વાતો કરવા લાગી રાજા સુગ્રીવના મધુરા વચનોથી આનંદીત થયેલી કમલાવતી વિનોદ કરવા લાગી. અને આખા દિવસના પરિશ્રમથી થાકી ગયેલા રાજા સુગ્રીવ પલંગ પર પોતી ગયો. વહેલી સવારે મેઘરાજએ પોતાનું જોર વધાર્યું આકાશમાં મેઘની ગર્જના થઈ અને

રાજા સુગ્રીવ સક્ષાળા બેઠા થયા. કમલાવતી પણ બગી ગઈ. બંને જણા શયનગૃહના વાતાયન-માંથી બહાર દષ્ટિ કરીને જોઈ રહ્યાં હતાં. હે દેવી ! કુદરતની કળા અકળ છે. ઘડીકમાં હસાવે છે.... ઘડીકમાં રડાવે છે. કેમ સ્વામીનાથ આજે આમ કેમ બોલો છો ! ! ! દેવી તું જુવે છે. ને ભર ઉનાળામાં પાણી વગર લોકો તરફડતા હોય છે. અને જ્યારે મેઘરાજ મન મૂકીને વરસે છે. ત્યારે લોકો આનંદમાં આવી જતા હોય છે. અદ્ભુત લીલા છે આ કુદરતની. થોડી જ વારમાં એક વીજળીનો ચમકારો થયો ને રાજા સુગ્રીવે કહ્યું દેવી ! જોઈને આ વીજળી કેવી ચમકે છે. જાણે વિકરાળ અજગરના મુખમાંથી જીભ લપકારા મારતી બહાર નીકળે તેમ વાદળામાંથી વીજળી ચમકારા મારે છે. રાજા સુગ્રીવ અને કમલાવતીએ વર્ષાઋતુના દર્શન કર્યા. હવે તો પૂર્વ ક્ષિતિજ પરથી રવિરાજનું આગમન થતું હતું, પણ ઘટાટોપ વાદળોની વણગારમાં કોઈ વાર રવિદાદાનું દર્શન પણ દૂર્લભ થઈ જતું હતું.

રાજા સુગ્રીવે પોતાની સુખ શૈયા છોડીને પ્રાતઃકાર્યમાં પરોવાઈ ગયાં, રાણી કમલાવતી પોતાની પ્રવૃત્તિમાં લાગી ગઈ, થોડીવાર થઈ ના થઈ ત્યાં તો વસુદત્ત નામે કંચુકી રાજા પાસે આવ્યો. પ્રણામ કરીને ઉભો રહ્યા, રાજાએ કહ્યું કેમ વસુદત્ત આજે વહેલો કેમ ! ! ! રાજા આપે જે દામોદર નામે હુતને ચંપાનગરીમાં શ્રી ક્ષીતવર્મા રાજા પાસે મોકલ્યો હતો તે આપના દર્શનની ઈચ્છાથી પરત આવ્યો છે. અને દ્વાર પાસે ઉભો છે. આપ આજ્ઞા કરો તો....!

વસુદત્તની વાત સાંભળીને રાજા સુગ્રીવ રાણીની સંમતિ લઈને રાજસભામાં આવવા નીકળ્યા. તેઓ ઉતાવળે પગલે રાજસભાના દ્વારે આવ્યાં ત્યાંજ એક ભયંકર ગર્જના સાથે વિજળીનો કડાકો થયો. નગરજનો લોકો ભયાભિત બની

ગયાં તે જ સમયે રાણીના આવાસે કોલાહલ મચ્યો હો....હો....હો...હો બચાવો....બચાવો.... સહુ અંત પુર તરફ દોડવા લાગ્યાં. રાજાને ખબર પડતાં તે પણ તુરજ જ ઉતાવળે પગલે મહેલે આવ્યાં. ત્યારે રૂદન કરતી ધાવમાતાએ જણાવ્યું કે મને બચાવો માફ સર્વસ્વ આપ્યું ગયું હું લુટાઈ ગઈ છું. નીરાધાર બની ગઈ છું મને બચાવો ! ! ! હે નરેન્દ્ર ! મને બચાવો, હે રાજા ! વીજળી પડવાથી દેવી કમલાવતી બગી ગયા છે. હે....શું કહે છે. ભયભીત બેસેલો રાજા કમલાવતી પાસે આવીને જોતાની સાથે જ અવાક બની ગયો. મરણ તુલ્ય જેવી કમલાવતીને ઢંઢોળે છે. પણ કાંઈ બોલતી નથી. જ્યાં રાજા ઉભો થવા જાય છે ત્યાં જ મુચ્છા ખાઈને જમીન પર ઢળી પડે છે. લોકો આકંઠ કરવા લાગ્યા. રે કુદરત ! આ તે શું કર્યું, હસતા અને કિલ્લોલ કરતા વાતાવરણમાં કલ્પાંતનો કારમો કોરડો શા માટે વિંઝ્યો ? રાજમહેલના દ્વારે શોકની ધેરી છાયા ફરી વળી. સહુના આકંઠમાં વાતાવરણ ગમગીન બન્યું હતું.

રાજા સુગ્રીવ ખુબજ આકંઠ કરતા જ્યારે મુચ્છા ખાઈને ઢળી પડ્યાં ત્યારે તો લોકોના હઃખનો પાર ન રહ્યો. કેટલાક વૃદ્ધાએ શીતળ પાણીનો છંટકાવ કર્યો અને પવન નાખવા લાગ્યાં. થોડીવારમાં રાજા સ્વસ્થ થયાં પણ તેમની આંખમાં આંસુ આવી ગયાં. રાજા પારાવાર વિલાપ કરતો હતો. હે ધનદેવ ! હું ત્યાં રડતો રડતો તેમની પાસે ગયો મને તેમણે પોતાના ખોળામાં બેસાડી માથા ઉપર વાત્સલ્ય ભર્યો હાથ ફેરવા લાગ્યા. વાતાવરણ ખુબજ કંઈજાનક બન્યું હતું.

(ક્રમશઃ)

આપ જાણો છો ?

કષાય :- કષ - જે સંસાર તેનો આચ - જે લાભ-પ્રાપ્તિ તેને કષાય કહીએ.

તેના પ્રકાર :-

હોધ, માન, માયા અને લોભ. આ ચાર પ્રકારે છે.

તે પ્રત્યેકના અનંતાનુબંધી, અપ્રત્યાખ્યાની, પ્રત્યાખ્યાની, અને સંજવલન એવા ચાર ચાર ભેદ છે.

તેનું સ્વરૂપ :- જળ, રેણુ, પૃથ્વી ને પર્વતની રેખા સમાન ચાર પ્રકારનો કોધ છે.

(૨) નેતરની લતા, કાષ્ઠ, અસ્થિ અને પથ્થરના સ્થંભ સમાન ચાર પ્રકારનું માન છે.

(૩) અવલેખિકા, ગોમૂત્ર, મેંઢાના સિંગ અને ઘણુવંશના મૂળ સમાન ચાર પ્રકારની માયા છે,

(૪) હળદર, ખંજન, કર્દમ અને કીરમજના રંગ સમાન ચાર પ્રકારનો લોભ છે,

સ્થિતિ :- પક્ષ, ચાર માસ, વર્ષ અને જાવજાણવી અનુક્રમે છે,

તે ચારે દેવ, મનુષ્ય, તિર્યચ અને નરકગતિમાં જવાના હેતુભૂત કહ્યા છે.

સંજ્ઞા :-સંજ્ઞાન તે સંજ્ઞા, તેના ચાર પ્રકાર છે. આહાર સંજ્ઞા, ભય સંજ્ઞા, મૈથુન સંજ્ઞા અને પરિચ્છેદ સંજ્ઞા.

લેશ્યા :- જેના વડે કરીને આત્મા કર્મથી લેપાય તેને લેશ્યા કહીએ.

કૃષ્ણાદિ દ્રવ્યના સમીપણાથી થતા આત્માને શુભાશુભ ફળ પરિણામ વિશેષ તે લેશ્યા કહીએ.

સ્ફટિકની જેમ કૃષ્ણાદિ દ્રવ્યના સમીપણાથી આત્માને જે શુભાશુભ પરિણામ થાય તે અર્થમાં લેશ્યા શબ્દ પ્રવર્તે છે.

લેશ્યાના પ્રકાર :- છ છે.

(૧) કૃષ્ણ લેશ્યા (૨) નીલ લેશ્યા (૩) કાપોત લેશ્યા (૪) તેજો લેશ્યા

(૫) પદ્મ લેશ્યા (૬) શુક્લ લેશ્યા.

તેનું સ્વરૂપ :- જંબૂવૃક્ષના ફળ ખાનાર છ પુરુષના દષ્ટાંત તથા ગ્રામ ઘાતક છ પુરુષના દષ્ટાંતથી જાણવું.

દષ્ટાંત :- એક અત્યંત પાકેલા જંબુના ફળોથી જેની શાખાઓ નમી પડેલ છે એનો જંબૂવૃક્ષ છ પુરુષોએ દીઠો તેમણે ફળો ખાવાની ઇચ્છા જણાવી.

એક બોલ્યો, “આ વૃક્ષ પર ફળ ખાવા માટે ચઢવાથી જીવવાનો સંદેહ થઈ પડે.” માટે તેને મૂળમાંથી છેદીને પાડી નાખીએ.—આ પુરુષ કૃષ્ણ લેશ્યાએ વર્તેલો જાણવો.

બીજો બોલ્યો, “આખા વૃક્ષને છંદવાનું આપણે શું કામ છે?” તેની માટે શાખાઓ છેદીએ.—આ પુરુષ નીલ લેશ્યાવાળો જાણવો.

ત્રીજો બોલ્યો, “પ્રશાખા છેદીએ” આ પુરુષ કાપોત લેશ્યાવાળો જાણવો,

ચોથો બોલ્યો, “ફળવાળા ગુચ્છ છેદીએ” આ પુરુષ તેજો લેશ્યાવાળો જાણવો.

પાંચમો બોલ્યો, “ફળો જ પાડીએ” આ પુરુષ પદ્મ લેશ્યાવાળો જાણવો.

છઠ્ઠો બોલ્યો, “પુષ્કળ જંબુ જમીન પર પડેલા છે. તેજ લઈને ખાઈએ” આ પુરુષ શુક્લ લેશ્યાવાળો જાણવો.

(શ્રી પૃથ્વિ સંગ્રહણિમાંથી)

“ પ્રભુ તુજ શાસન અતિ ભલુ ”

—: લેખક :—

પૂજ્ય ગણિવર્યશ્રી દાનવિજયજી મહારાજ સાહેબ નૂતન ઉપાશ્રય ભાવનગર.

શ્રમણ ભગવંત મહાવીર પરમાત્માનું શાસન ઘણું જ વિશાળ છે. તેના પરમ પ્રભાવે અનેક મહા પુરૂષો પરમ પદને પ્રાપ્ત કરી શક્યા છે. આત્માને એ શાસન પ્રાપ્ત થયા પછી શ્રદ્ધા સત્વ અને શક્તિના સમન્વય દ્વારા ઉચ્ચ કોટિની આરાધનાના માર્ગે આગળ આવે તો તે અંતરમાં અમૃતનો આસ્વાદ માણી શકે છે.

સમગ્ર સંસાર એ પાવક જ્વાળા છે. અને એ જ્વાળા આત્માને દહાડી રહી છે. જો કે મોઢ અને અજ્ઞાન વશ જીવાત્માઓ એ પ્રજ્વલિત જ્વાળામાં બળી જોઈને પડે છે. જેમ દિપકને જોઈ પતંગીયુ તેમાં મોહાય છે. અને એ મોહ પતંગીયાને ભારે પડે છે. તે જ્યોતમાં પતંગીયાની જીવન જ્યોત સમાપ્ત થઈ જાય છે, એમ માનવ માત્ર પણ જૈન શાસનને પામ્યા છતાં મોહ અને અજ્ઞાન વશ પોતાની જાતને પાવક જ્વાળામાં જલાવી દે છે.

ભગવંત મહાવીર પરમાત્માની પદ પરંપરામાં અનેક મહાપુરૂષો થયાં. જેમણે પોતાની જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રની અપૂર્વ ઉત્તમ કોટિની સાધના-આરાધના દ્વારા જૈન શાસનની અપૂર્વ સેવા કરી છે. અને પ્રાણાંતે પણ જૈન શાસનનું રક્ષણ કર્યું છે.

સમ્યક્ દેવ ગુરૂ અને ધર્મમાં અપૂર્વ શ્રદ્ધા રાખીને કેવળ શાસનની સેવા કરવામાં જેઓએ પોતાનું જીવન સમર્પણ કર્યું છે. તેમની જૈન જગત અનુમોદનાં જ કરે છે.

જેના હૈયામાં શાસન પ્રત્યેની સાચી સેવા જ

વણાયેલી હોય છે. તેઓ કગલે ને પગલે શાસન પ્રત્યેની જ ચિંતા કરતા હોય છે. અને એવા મહાપુરૂષો અંતરથી નત મસ્તકે એવો જ ઉદ્દગાર કાઢે છે. “ પ્રભુ તુજ શાસન અતિ ભલુ ”

ભૂતકાળમાં અને વર્તમાનકાળમાં જે જે મહાપુરૂષોએ સળગતા સંસારનો ત્યાગ કરીને સંયમની શીળી છાયામાં આવ્યા છે. અને જૈન શાસનનું શરણું સ્વીકાર્યું છે. તેવા મહાપુરૂષોએ પોતાના જીવનની કે શરીરની દરકાર રાખ્યા વગર કેવળ શાસનની જ સેવા કરી છે. કરી રહ્યા છે. અને કુરંશે જ તેમાં તેઓનો અંગત સ્વાર્થનો કોઈ પ્રશ્ન જ નથી હોતો. પ્રત્યેક ક્ષણે પરોપકારની જ સેવામાં અને પરોપકારની ચિંતામાં વ્યતિત કરનારા મહાપુરૂષોને ચરણે ભાવભર્યા વંદન સિવાય બીજું હોય શકે જ નહિ.

મહાપ્રભાવિક પરમવંદનીય શ્રી હરિભદ્રસૂરિજી મહારાજએ જ્યારે પોતાના અંતરમાં સાચા અર્થમાં ચિંતન, મનન કે મંથન કર્યું ત્યારે અંતરથી એવો જ જવાબ મળ્યો “ પ્રભુ તુજ શાસન અતિ ભલુ ”

વપુરેવ તવાચંદે, સ્પષ્ટે મિષ્ટાન્નમોજનમ ।

નહિ કાંટરસંસ્થેઙ્ગનો, તરુભવતિ શાઙ્ગલઃ ॥

હે વીતરાગ ! તારૂ શરીર જ મિષ્ટાન્ન ભોજનની સાક્ષી પૂરે છે. કેમકે બળોતમાં અગ્નિ હોય તો ઝાડ લીલુછમ રહે ખરૂ ?

વપુરેવ તવાચંદે ભગવન । વીતરાગતામ ।

નહિ કાંટરસંસ્થેઙ્ગનો તરુભવતિ શાઙ્ગલઃ ॥

હે જગતના પરમ વંદનીય વિભૂતિ ! તમારી પ્રતિમા જ વીતરાગ ભાવની સાક્ષી પૂરે છે. કેમકે જખોલમાં અગ્નિ હોય તો ઝાડ લીલુછમ રહે ખરૂં ? આ રીતે હરિભદ્રસૂરિએ ભગવાન વીતરાગ પરમાત્માની ભાવથી સ્તુતિ કરી છે.

આ મહાપુરૂષના અંતરમાં વીતરાગની ભક્તિ પ્રત્યેનો જે ભાવ હતો તે તેમણે સ્તુતિ દ્વારા પ્રગટ કર્યો છે. તેમના જીવનમાં યાકિની મહત્તર ન મળ્યાં હોત તો ? પણ ના તેમને મળ્યાં તેની જ વાત કરીએ.

માર્ગમાં જતાં - ઉપાશ્રયમાંથી દિવ્ય સ્વર સાંભળતા જ જેના કાન ચમક્યાં, હૈયું હિલોળે ચઢ્યું અને ઉપાશ્રયમાં વંદનભાવે બે હાથ જોડીને “ચક્ષીદુગ” ગાથાનો ભાવ જાણવાની જિજ્ઞાસા દર્શાવી, સાધ્વીજીએ કહ્યું તેનો ચથાર્થ ભાવ જાણવો હોય તો ચાલો મારા ગુરૂદેવ પાસે. અને તેઓ આ. જિનદત્તસૂરિ પાસે ગયા ગુરૂદેવના સ્વમુખે ભાવાર્થ જાણ્યો એટલે “ભવવિરહ” માટે ગુરૂદેવ પાસે ક્ષણનો પણ વિચાર કર્યા વગર પોતાનું જીવન સમર્પણ કરી દીધું. શાસ્ત્રાભ્યાસ દ્વારા આગળ વધ્યા જ્ઞાન ક્રિયા ભક્તિની સરિતાના ત્રિવેણી સંગમમાં સ્નાન કરવા પૂર્વક આગળ આવ્યા. અને યોગ્ય જાણી ચતુર્વિધ સંઘની હાજરીમાં ગુરૂભગવંતે આચાર્ય પદથી વિભૂષિત કર્યો.

આચાર્ય હરિભદ્રસૂરિના શિષ્યો હંસ અને પરમહંસ જિનપ્રતિમાના ચિત્રમાં ખુદની પ્રણાલીકા પ્રમાણે ત્રણ રેખાઓ કરવા પૂર્વક યગ

દર્ધને નીકળી ગયાં જેથી જૌદ્ધાને ખ્યાલ આવ્યો કે આતો જૈન હતાં. તેના પ્રતિમાના ચિત્રને આશાતના ન થાય માટે ત્રણ રેખા કરી જૌદ્ધની પ્રતિમાનું સ્વરૂપ આપી ભાગી છૂટ્યા છે. તેમને સ્તામાં જ જૌદ્ધાએ મારી નાંખ્યા. તે સમાચાર આચાર્યશ્રીએ જાણ્યાં તેનું પરાવાર દુઃખ થયું, અને ક્રોધથી ધમધમી ઉઠેલા આચાર્ય હરિભદ્રસૂરિએ ૧૪૪૪ જૌદ્ધાને એકઠા કરીને ઉકળતા તેલની કઢાઈમાં મારી નાખવાનો વિચાર મનમાં પેદા થયો. પણ (સમર દિવ્યમાંના વૃતાંતની ચાર ગાથા વાંચી) અંતરથી પ્રાયશ્ચિત મેળવ્યું. આ મહા પુરૂષને શાંતરસભર્યા વીતરાગના સ્મરણથી અંતરમાં જે અમૃત પેદા કર્યું હતું તેના પ્રભાવે ક્રોધ લાંગો સમય રહ્યો નહિ અને કરેલા દુર્ભાવનું અંતરથી પ્રાયશ્ચિત કર્યું. તેના પ્રાયશ્ચિતમાં ૧૪૪૪ ગ્રંથોની રચના કરી. “ભવવિરહ” ભવના દુઃખને દૂર કરવા અને શેષ જીવન દરમિયાન અભૂતપૂર્વ જ્ઞાનસાધના અને આત્મિક આરાધના દ્વારા પોતાના જીવનને સફળ કરવા લાગ્યાં.

મહાપુરૂષ આચાર્યશ્રી હરિભદ્રસૂરિજીએ ઉપકારી ધર્મમાતા સમા સાધ્વીજીનું નામ જીવનમંત્ર બનાવવા “યાકિની મહત્તર સુનુ” એ વાક્ય ચરિતાર્થ કર્યું અને અંતે તેઓએ બે હાથ જોડીને એક જ પ્રાર્થના વીતરાગ પાસે કરી કે હે પ્રભુ ! આપનું શાસન મને પ્રાપ્ત ન થયું હોત તો મારી શી વલે થાત ! હે વંદનોય વિભૂતિ ! આપને લાખ લાખ વંદન.

પ્રભુ ! તુજ શાસન અતિ ભલુ.

આભાર

“શબ્દ સંહિત” નામનું માસીકનું લવાજમ એક વર્ષનું મુંબઈવાળા શ્રી હીરાલાલ અનોપચંદ શાહે સભાવતી ભરેલ છે. તે માટે તેઓશ્રીનો આભાર માનવામાં આવે છે.

લી. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

❖ શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય ❖

સને ૧૯૮૪ના માર્ચ-એપ્રિલમાં લેવાયેલ મહારાષ્ટ્ર અને ગુજરાત રાજ્યના એસ.એસ.સી. બોર્ડની પરીક્ષામાં સૌથી વધુ ગુણ પ્રાપ્ત કરનાર અને કોલેજમાં વધુ અભ્યાસ ચાલુ રાખનાર જૈન શ્રવેતામ્બર મૂર્તિપૂજક વિદ્યાર્થી/વિદ્યાર્થિનીને નીચે મુજબ શિષ્યવૃત્તિઓ પારિતોષિક આપવામાં આવે છે :—

(૧) શ્રીમતી લીલાવતી ભોળાભાઈ મોહનલાલ ઝવેરી પારિતોષિક

(કોલેજમાં ઉચ્ચ અભ્યાસ કરનાર માત્ર વિદ્યાર્થિનીઓ માટે)

(૨) શ્રીમતી ચંપાબેન ભવાનભાઈ મહેતા શિષ્યવૃત્તિ

(કોલેજમાં સાયન્સ લાઈનનો અભ્યાસ કરનાર વિદ્યાર્થી/વિદ્યાર્થિનીઓ માટે)

(૩) શ્રીમતિ લીલાબેન હાદ્યાભાઈ મહેતા પાલણુપુરવાળા શિષ્યવૃત્તિ

(કોલેજમાં ઉચ્ચ અભ્યાસ કરનાર વિદ્યાર્થી/વિદ્યાર્થિનીઓ માટે)

આ અંગેના નિયત અરજીપત્રકો શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય,
ઓગસ્ટ ક્રાંતિ માર્ગ, મુ'બઈ-૪૦૦ ૦૩૬ પરના કાર્યાલયમાંથી મળશે.
અરજીઓ સ્વીકારવાની છેલ્લી તારીખ ૩૧ જુલાઈ છે.

શ્રી શત્રુજય ગિરિરાજ દર્શન

શાશ્વતા તીર્થની ઉપાસના આવા પુનિત પુસ્તકના વાચન દ્વારા વિશેષ રીતે થઈ શકે છે. તેથી આ પુસ્તક દરેક ઘરે વસાવવા જેવું છે.

નવાણુ યાત્રા કરનાર ભાગ્યવંતોને, વર્ષીતપ કરનાર તપસ્વીઓને, તેમજ શ્રી જૈન સંઘના શ્રાવકો અને શ્રાવિકાઓને પ્રભાવનામાં આપવા લાયક પુસ્તક છે. આ પુસ્તકમાં પુનિત તીર્થના પંદર ફોટાઓ છે કિંમત ફક્ત ૬-૦૦ રૂપિયા જે વ્યક્તિ સો કે સોથી વધારે પુસ્તક મંગાવશે તેમને દશ ટકા કમિશન આપવામાં આવશે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ખારગેઘટ
ભાવનગર (સારાપૂર)

હે જીવ ! મોહ મમતામાં ફસાયેલ તું અહારે પાપ સ્થાનક સેવીને ધન કમાઈ કુટુંબનું પાલન-પોષણ જો કે કરે છે, પરંતુ કરેલ પાપ કર્મોનું ફળ તો ત્હારે એકલાને જ ભોગવવું પડશે. કેમકે-કોઈ પણ જીવ ભવાંતરમાંથી એકલો જ આવે છે અને કર્મોનુસાર ભવાંતરમાં એકલો જ જાય છે. અત્યંત સ્નેહી એવા માતા-પિતા-સ્ત્રી-પુત્ર કે પરિવારમાંથી કોઈ પણ આત્મા કોઈનીય પણ સાથે ભવાંતર જતા નથી. જાય છે ફક્ત એક આરાધેલ જિનધર્મ જ !!!

Atmanand Prakash

Regd G. BV. 31.

—: અમૂલ્ય પ્રકાશન :—

અનેક વરસોની મહેનત અને સંશોધનપૂર્વક પરમપૂજ્ય વિદ્વાન
મુનિરાજશ્રી જંબૂવિજયજી મહારાજના
વરદહસ્તે સંપાદિત થયેલ અજોડ અને અમૂલ્ય ગ્રંથ

દ્વાદશારં નયચક્રમ્ પ્રથમ અને દ્વિતીય ભાગ

આ અમૂલ્ય ગ્રંથ જેમાં નયોત્તુ અદ્ભુત વર્ણન છે તે દરેક સાધુ મુનિરાજો તથા સાધ્વીજી મહારાજ માટે અતિ ઉપયોગી ગ્રંથ છે. દરેક ગૃહસ્થોએ અને સમાજની દરેક લાયઘેરી માટે વસાવવા જોઈએ.

આ ગ્રંથ માટે પરમપૂજ્ય આચાર્યશ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજ જણાવે છે કે—

ભાવનગર શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાએ આ પુસ્તકનું પ્રકાશન કર્યું તે એક મોટા ગૌરવની વાત છે. જે વિદ્વાન મુનિ મહારાજો, સાધ્વીજી મહારાજો, તથા શ્રાવકો તેમજ શ્રાવિકાઓને જૈન દર્શનના અભ્યાસ માટે ખૂબ જ ઉપયોગી નીવડશે.

ભારતભરમાં અનેક જૈન સંસ્થાઓ છે. તેઓએ પ્રગટ કરેલા પુસ્તકોમાં આ ‘દ્વાદશારં નયચક્રમ્’ને શ્રેષ્ઠ સ્થાને મૂકી શકાય તેમ છે. માટે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાને ધન્યવાદ ઘટે છે.
(કિંમત રૂ. ૪૦-૦૦ પોસ્ટ ખર્ચ અલગ)

બહાર પડી ચુકેલ છે જિનદત્તકથાનકમ્ (અમારું નવું પ્રકાશન)

પ્રસ્તુત જિનદત્તકથાનક સંસ્કૃત ભાષાના અભ્યાસીઓ માટે ખાસ ઉપયોગી એવો કથાગ્રંથ છે.

સ્વ. પૂજ્યપાદ આગમપ્રભાકર શ્રુત-શિલવારિધિ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજની ઇચ્છાનુસાર આ ગ્રંથ પ્રકાશન કરવામાં સફળ થતા ખુબ આનંદ અને સંતોષ અનુભવાય છે.

અમારી વિનંતિને ધ્યાનમાં લઈને પરમપૂજ્ય સાધ્વીજી મહારાજશ્રી ઓંકારશ્રીજી મહારાજે આ ગ્રંથનું સંપાદન-સંશોધનનું કાર્ય કરી આપવાની કૃપા કરી છે.

આ કથાનકનો ગુજરાતી ભાષામાં પણ સંક્ષિપ્ત સાર આપવામાં આવ્યો છે. આ ગ્રંથ દરેક લાયઘેરીમાં વસાવવા યોગ્ય છે.
(કિંમત રૂ. ૮-૦૦)

લજો— શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા : ખારગેટ, ભાવનગર.

તંત્રી : શ્રી પોપટભાઈ રવજીભાઈ સહોત શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ તંત્રી મંડળ વતી

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

મુદ્રક : શેઠ હેમેન્દ્ર હરિલાલ, આનંદ પ્રી. પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર.